

Contacte per mitjans:

Jose Peñín – 636248621
Alba Cuevas – 933010597

comunicacio@sosracisme.org

La defensa dels drets des de la lluita antiracista

SOS Racisme Catalunya és una associació no governamental i sense afany de lucre, que treballa des del 1989 per l'eradicació del racisme en totes les seves formes, defensant la igualtat efectiva de drets i oportunitats per a totes les persones que conviuen i comparteixen una mateixa societat.

Més de 9.000 persones ateses en 25 anys de servei

El 1992, SOS Racisme va crear el **Servei d'Atenció i Denúncia per a Víctimes de Racisme i Xenofòbia (SAiD)**: un servei gratuït que atén persones que han patit discriminació racista o xenòfoba, cercant la manera més adequada de resoldre la situació i donant suport a la víctima. També informant col·lectius susceptibles de ser discriminats en l'exercici dels seus drets i de les possibilitats que tenen per evitar que se'ls vulnerin.

L'objectiu final del SAiD és la **restitució dels drets i de la dignitat** de les persones que han estat víctimes de delictes d'odi i discriminacions racistes o xenòfobes. Però de vegades d'un cas individual pot esdevenir un procés de **canvi social i incidència política**, via per la que utilitzem el litigi estratègic.

La novena edició d'un informe únic

Les situacions de racisme identificades pel SAiD i durant la tasca de SOS Racisme, són una font d'informació cabdal per l'anàlisi de l'estat del racisme dels informes que publiquem anualment.

Des de l'any 1995, des de la Federació Estatal de Asociaciones de SOS Racismo publiquem l'Informe Anual sobre el Racismo en el Estado Espanyol. **I des de l'any 2009 publiquem l'informe «L'Estat del Racisme a Catalunya».** Un document d'anàlisi i denúncia de les diverses causes, manifestacions i situacions de racisme i xenofòbia que es desenvolupen a Catalunya. La del 2017, és la 9ª edició.

L'elaboració d'aquest informe respon a tres necessitats: fer una **denúncia pública** de l'existència de situacions discriminatòries i de la presència del racisme al nostre país. Elaborar un material de **sensibilització** social per apropar la defensa de la igualtat de drets i oportunitats i la lluita contra el racisme a la ciutadania. Esdevenir una **eina** per les administracions catalanes que ajudi a planificar polítiques per lluitar contra la discriminació i el racisme a partir d'un diagnòstic.

Comprar l'informe és una manera de fer possible la viabilitat del projecte, però donem l'opció de la descàrrega gratuïta per facilitar la seva consulta: <http://www.sosracisme.org/temes/que-pensem/informes>

RESUM DELS CASOS ATEsos EL 2017 PEL SERVEI D'ATENCIÓ I DENUNCIA (SAiD)

1. El SAiD atén a persones que han patit la vulneració d'un dret amb una motivació racista

El 2017, el nostre servei a donat atenció a **485 persones**. D'aquestes, **327 s'adreçaven per primera vegada** a SOS Racisme: els hem donat informació i assessorament o els hem derivat a altres serveis, en funció de cada necessitat. Entre les 327 noves demandes del 2017, **s'han identificat 213 situacions de racisme**, però d'aquestes, **122 no han estat denunciades** i, per tant, el SAiD no ha pogut actuar.

Les 91 situacions restants són els casos de racisme nous assumits enguany. A aquests, cal sumar els 158 casos d'anys anteriors que continuen oberts, de manera que **durant el 2017 hem gestionat 249 casos**.

Total persones ateses durant el 2017	485 persones
Persones ateses per primer cop el 2016	327 persones
• Situacions noves de racisme	213 persones
• Casos de racisme no denunciats	122 persones
• Casos de racisme denunciats. Casos nous	91 persones
Casos oberts d'anys anteriors	158 persones
Total casos gestionats durant el 2017	249 casos

2. Delictes d'odi i discriminacions racistes al 2017

Dels casos de vulneració de drets amb motivació racista assumits al 2017 (91) diferenciem entre aquells que són delictes d'odi amb una motivació racista perquè la via utilitzada és la penal (34 casos) i les discriminacions racistes que tramitem per altres vies de resolució (57 casos).

Figura 5. SAiD = atensem persones víctimes de Delicte d'Odi i Discriminació Racista

- 485 persones ateses
- 213 situacions de racisme
 - d'aquestes 91 van ser denunciades
 - 34 delictes d'odi, un 37% del total
 - 57 discriminacions racistes, 63% del total

3. Casos nous del 2017 classificats per tipologies

Figura 3. Casos nous de racisme al 2017 per tipologies.

- 26 casos, 29% agressions i abusos de cossos de seguretat pública
- 21 casos, 23% agressions i discriminacions entre particulars
- 16 casos, 17% discriminació en serveis privats
- 9 casos, 10% discurs d'odi
- 7 casos, 8% discriminació en l'accés als drets socials
- 7 casos, 8% discriminació laboral
- 4 casos, 4% agressions i abusos de seguretat privada
- 1 cas, 1% agressions d'extrema dreta

Un any més la tipologia més nombrosa és la d'Abusos i Agressions per part de Cossos de Seguretat Pública, equiparant-se als percentatges recollits en els darrers 8 anys.

S'ha produït un increment en el nombre de casos dins la tipologia d'Agressions i Discriminacions entre Particulars, que darrerament era la segona més nombrosa, però en relació a l'any 2016 aquest increment ha estat important, passant d'un 15% a un 23% actual, recuperant un comportament similar a altres anys.

És destacable també l'entrada en nombre de casos de la nova tipologia de Discurs d'Odi incorporada a la classificació per la seva visibilització, sobretot a través de les xarxes socials.

4. Comparativa darrers anys per tipologia

Els darrers 6 anys hi ha continuïtat en el comportament d'algunes tipologies que mantenen el mateix ordre en la classificació. Així les tipologies de Cossos de Seguretat Pública i d'entre Particulars són la primera i la segona respectivament en nombre de casos, i les tipologies de Serveis Privats i Drets Socials s'alternen el tercer i quart lloc dins d'aquesta classificació.

Figura 4. Comparativa de casos nous de racisme dels anys 2012 a 2017 per tipologies.

	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Agressions i Abusos de Cossos Seguretat Pública	29%	40%	34%	35%	31%	29%
Agressions i Discriminacions entre Particulars	30%	14%	21%	30%	16%	23%
Discriminació en Serveis Privats	11%	14%	16%	4%	15%	17%
Discriminació en l'Accés a Drets Socials	10%	15%	16%	20%	14%	8%
Discriminació Laboral	10%	11%	3%	4%	14%	8%
Agressions i Abusos de Seguretat Privada	6%	6%	4%	3%	5%	4%
Agressions d'extrema dreta	4%	0%	5%	1%	4%	1%

5. Anàlisi dels casos de racisme segons la seva tipologia

5.1. AGRESSIONS I ABUSOS DE COSSOS DE SEGURETAT PÚBLICA

Dades:

- 45 situacions de racisme identificades al 2017
- 19 situacions no denunciades
- 26 casos nous assumits
- 92 casos gestionats (és la suma dels casos nous i aquells oberts en anys anteriors)

Al 2017 els casos que pertanyen a la tipologia d'Agressions i Abusos per part de Cossos de Seguretat Pública són els més nombrosos, tant pel que fa a casos nous (26 de 91) com a casos gestionats (92 de 158). Però cal tenir en compte que són la segona tipologia del total de situacions de racisme identificades, que inclou els casos que finalment no són denunciats.

Figura 6. Les subtipologies dins l'àmbit d'Agressions i abusos de cossos de seguretat pública dels casos gestionats durant el 2017.

- venda ambulat no autoritzada: 30 casos, 32%
- tracte discriminatori: 12 casos, 13%

- abús policial: 24 casos, 26%
- agressió policial: 7 casos, 8%
- identificació per perfil ètnic: 7 casos, 8%
- Centre d'Internament per a persones Estrangeres: 12 casos, 13%

5.2 AGRESSIONS I DISCRIMINACIONS ENTRE PARTICULARS:

Dades:

- 52 situacions de racisme identificades al 2017
- 31 situacions no denunciades
- 21 casos nous assumits
- 45 casos gestionats (*és la suma dels casos nous i aquells oberts en anys anteriors*)

Els conflictes que es donen al carrer entre particulars suposen el 44% del total, tal i com queda recollit a la figura 7. Com hem comentat anteriorment, aquestes situacions que es donen a la via pública solen ser puntuals i gratuïtes, característiques que dificulten trobar una via d'intervenció més enllà de la penal. Doncs, per exemple, la mediació és difícil d'aplicar quant és inviable localitzar una de les parts o quan les parts no es coneixen. D'altra banda, la via penal només té recorregut quan els insults van acompanyats d'agressions o quan també es donen amenaces, de manera que moltes situacions queden fora de cap possibilitat d'actuació.

Figura 7. Subtipologies dins l'àmbit d'Aggressions i Discriminacions entre Particulars.

- 44 % conflictes al carrer
- 33 % conflictes entre veïns i veïnes
- 13% conflictes en locals
- 2 % conflictes en àmbit drets socials
- 2% conflictes en àmbit serveis privats
- 4 % conflictes entre companys/es de feina

5.3 DISCRIMINACIÓ EN SERVEIS PRIVATS

Dades:

- 43 situacions de racisme identificades al 2017
- 27 situacions no denunciades
- 16 casos nous assumits
- 35 casos gestionats (*és la suma dels casos nous i aquells oberts en anys anteriors*)

Enguany hem identificat 43 situacions de racisme en l'àmbit de la prestació de Serveis Privats, d'aquestes, 23 són casos de discriminació en el dret d'admissió, però 11 no han estat tramitades per cap via. I, com apuntàvem abans, majoritàriament la raó per la qual no es fa cap denuncia és pel desinterès de les persones afectades, que sol estar motivat per la manca de confiança en el sistema i la creença de que no servirà de res.

5.4 DISCURS D'ODI

Dades:

- 19 situacions de racisme identificades al 2017
- 10 situacions no denunciades
- 9 casos nous assumits
- 10 casos gestionats (*és la suma dels casos nous i aquells oberts en anys anteriors*)

Enguany és el primer cop que contemplem aquesta com una tipologia diferenciada, fins ara estava incorporada a la tipologia d'Extrema Dreta i en algunes ocasions a la de Mitjans de Comunicació.

La decisió de fer una tipologia diferenciada en aquest àmbit està motivada per la reiteració i la rellevància que tenen aquestes situacions allà on es donen: als mitjans de comunicació, a les

xarxes socials, en el discurs polític... i en molts altres espais que esdevenen altaveus d'aquestes idees contribuint a que siguin visibilitzades i reproduïdes.

5.5 DISCRIMINACIÓ EN L'ACCÉS ALS DRETS SOCIALS

Dades:

- 21 situacions identificades
- 14 no denunciades
- 7 casos nous assumits
- 23 casos gestionats (*és la suma dels casos nous i aquells oberts en anys anteriors*)

Figura 8. Subtipologies dins l'àmbit de Discriminació en l'Accés als Drets Socials.

- 7 casos, 31 % accés a la salut
- 4 casos, 17% accés a l'educació
- 4 casos, 17 % accés a l'habitatge
- 8 casos, 35% prestació de serveis de l'administració pública

5.6 DISCRIMINACIÓ LABORAL

Dades:

1. 19 situacions de racisme identificades
2. 12 no denunciades
3. 7 casos nous assumits
4. 16 casos gestionats (*és la suma dels casos nous i aquells oberts en anys anteriors*)

En aquest àmbit ens trobem sobretot amb dos tipus de situacions: les de *mobbing* laboral amb motivació racista, enguany amb 2 casos nous, i les de discriminació en l'accés al treball, amb 4 casos nous. L'altre cas fa referència a una situació de manca de contracte laboral.

5.7 AGRESSIONS I ABUSOS PER PART DE LA SEURETAT PRIVADA I AGRESSIONS D'EXTREMA DRETA

Tot i que les tipologies són poc rellevant a nivell quantitatiu, són importants per fer una anàlisi conjunt de totes les situacions ja que:

- són situacions que resten invisibilitzades, sobretot, pel desconeixement per part de la víctima dels seus drets i de les possibilitats de denúncia. Però també per la manca de voluntat de les administracions per incidir en aquestes vulneracions.
- Els procediments s'allarguen molt en el temps (per la gravetat dels fets la via d'intervenció és la penal) i la persona afectada es revictimitzada en varies ocasions

Dades:

Agressions i abusos de seguretat privada:

6 situacions de racisme identificades
2 no denunciades
4 casos nous assumits
19 casos gestionats (*és la suma dels casos nous i aquells oberts en anys anteriors*)

Agressions d'extrema dreta:

1 situació de racisme identificades
cap no denunciada
1 cas nou assumit
9 casos gestionats (*és la suma dels casos nous i aquells oberts en anys anteriors*)

CONCLUSIÓ

GREU SITUACIÓ D'**INDEFENSIÓ** DE LES VÍCTIMES DE RACISME

La falta d'eines en la prevenció, la denúncia i l'eradicació del racisme suposa una greu situació d'indefensió per les persones que han patit una discriminació racista.

Aquesta situació d'indefensió es manifesta en **4 escenaris**:

1. EL RACISME NO ES DENUNCIA

El fet que una persona no denunciï és un indicador de la indefensió i de la manca de protecció que es dona, sobretot, a nivell institucional.

Dades:

- El 2017, un **57%** de les situacions de racisme identificades pel SAiD, no han estat denunciades.
- El motiu principal, 45%, és el desinterès de la víctima provocat per por o per desconfiança en el sistema jurídic, policial i governamental. A la resta de casos no s'ha pogut intervenir per motius diversos, com la impossibilitat de localitzar la víctima, per derivació a altres serveis que atenguessin a necessitats prioritàries, entre altres.
- És interessant detallar la situació en algunes tipologies, per entendre la gravetat de la situació:
 - Agressions entre particulars: de 52 situacions de racisme identificades, 31 (un 59%) no han estat denunciades. En 17 casos pel desinterès de la víctima motivat per la manca d'eines de denúncia.
 - Agressions i abusos de cossos policials: de 45 situacions de racisme identificades, 19 (un 42%) no són denunciades. 12 degut al desinterès de la víctima vinculat a la desconfiança en la imparcialitat d'un sistema on preval la versió dels policies.
 - Discriminació en serveis privats: de 43 situacions de racisme identificades, 27 (un 62%) no són denunciades. 15 pel desinterès de la víctima vinculat a la manca d'efectivitat de les eines de denuncia.

2. LA DENÚNCIA TOPA AMB UN ATZUCAC

A la majoria de les situacions de racisme denunciades no es resol el conflicte. Aquest fet comporta que la persona afectada no vegi restituïts els seus drets i que no es pugui desenvolupar un procés de reparació.

Els límits i traves que ens trobem, segons les tipologies, són:

Entre particulars: la majoria de casos (44%) són conflictes que es donen **al carrer**. Acostumen a ser situacions puntuals i gratuïtes, que queden fora de cap possibilitat d'actuació per la dificultat d'aplicar les vies de resolució disponibles:

- La mediació és difícil quan és inviable localitzar una de les parts o quan no es coneixen. A la vegada, manquen recursos de mediació que incorporin el racisme com un element de vulneració de drets.
- La via penal només té recorregut quan hi ha agressions o amenaces:
 - La reforma del Codi Penal del 2015 va eliminar les faltes lleus i, en conseqüència, va

- despenalitzar algunes situacions discriminatòries com els insults i les vexacions.
- Tímidament es comença a aplicar l'article 510 del Codi Penal, l'article que recull el concepte de delictes d'odi. 4 dels 22 casos de delictes greus estan sent valorats amb aquest article.
- De totes maneres, la via penal en aquest àmbit no és la més adequada perquè una sentència judicial, tot i que falli a favor de la víctima, no dona solució als problemes existents.
- La sanció administrativa no s'està aplicant, fins i tot quan existeix normativa vigent que recull aquestes situacions i com s'hauria d'intervenir (ordenances municipals).

Discriminació a Serveis Privats: a partir de la gestió dels casos de discriminació en el dret d'admissió o en la prestació d'un servei, veiem com les limitacions es donen en tots els esglaons de la denúncia:

- Les polícies locals i Mossos d'Esquadra desconeixen o no apliquen el protocol d'actuació per denunciar aquestes discriminacions.
- La denúncia per la via administrativa no té recorregut. A nivell local existeix un buit legal degut a la manca d'intervenció per part de l'administració: els ajuntaments que han sol·licitat la competència derivada, no inicien procediments sancionadors contra les empreses (és el cas de l'Ajuntament de Barcelona). I quan ha d'actuar la Generalitat, acaba arxivant el cas. Enguany tenim 6 casos denunciats en «via morta».
- A la via penal, l'article 512 del Codi Penal tipifica com a delictes la discriminació pel professional o, subsidiàriament, a l'empresa en la prestació d'un servei privat. Enguany, dels 10 casos gestionats per aquesta via, 6 s'estan avaluant per aquest article.

Discriminació en l'accés a Drets Socials: a les situacions de discriminació en l'accés a l'habitatge, per exemple, el problema està al punt de partida: l'Estat i totes les seves administracions no assumeixen la responsabilitat que tenen en la protecció del dret a l'habitatge, un dret constitucional que s'està gestionant des de l'àmbit privat.

- El circuit per tirar endavant denúncies administratives o reclamacions no està donant cap resposta. A Catalunya la Llei sobre Habitatge de 2007 contempla almenys dues vies per iniciar un procediment sancionador, d'una banda a través de l'Agència Catalana de l'Habitatge, i d'altra banda, a través dels ajuntaments amb la competència derivada (aquells que tenen més de 100.000 habitants); en cap dels casos s'aplica.
- Considerem que la queixa a través de l'Agència Catalana de Consum, opció a la que se'ns ha derivat des de l'administració pública en alguna ocasió com a sortida a la seva inacció, no és l'adequada en tant que estem parlant de la vulneració d'un dret, no d'un bé de consum.
- La via penal es podria valorar en tant que l'habitatge és considerat un bé de consum, a partir de l'article 512 del Codi Penal que tipifica com a delictes la discriminació en la prestació d'un servei per part de professionals o empreses amb motivació racista, entre altres. Però els condicionants de la via penal limiten la seva aplicació.

3. PAPERS INVERTITS: LES VÍCTIMES SÓN LES ACUSADES

Aquesta realitat la trobem de manera flagrant a la tipologia d'Abusos i Agressions per part de Cossos de Seguretat Pública. Cal tenir en compte que aquesta és la tipologia més nombrosa, i que la via d'actuació més present és la via penal: 59 dels 92 casos de seguretat pública gestionats¹ (un 64%).

En els casos on hi ha implicats els cossos policials ens trobem que:

¹ Els casos gestionats són la suma dels casos nous assumits el 2017 i els casos anteriors que encara no s'han tancat

- Són situacions on l'administració no només no protegeix a les víctimes sinó que les exposa. En aquests casos generalment NO podem acusar als perpetradors que vulneren els drets de la víctima, sinó que defensem la víctima de les acusacions dels perpetradors.
- En 40 dels 59 casos gestionats per la via penal: **no exercim d'acusació** sinó de defensa, el que implica que no podem denunciar una acció racista, que és el nostre objectiu com entitat.
 - No ens enfrontem només a un agent, sinó tot un sistema de poder.
 - En TOTS els 40 casos, les persones a les que representem han estat víctimes d'una discriminació o abús racista per part de la policia.
 - Tot i així, en 32 d'aquests, hem de fer front a una acusació de delictes greus d'atemptat contra l'autoritat. Es tracta d'acusacions sense una base fonamentada.
 - En els pocs casos que les persones interposen una denúncia contra la policia, aquesta és arxivada.
- En 19 dels 59 casos **SÍ que exercim d'acusació**, però la carrera d'obstacles és infinita: 4 arxivaments, 5 absolucions dels policies, 9 en fase d'instrucció (procés lent i sovint poc diligent i que preveiem que a curt o llarg termini acabaran arxivats). Al 2017 **només hem aconseguit una condemna contra un policia, per uns fets del 2011.**

4. MALA CONCEPTUALITZACIÓ DEL DELICTE D'ODI

- No totes les situacions recollides al Codi Penal amb una motivació racista són llegides com a delictes d'odi pel sistema judicial. La lectura majoritària és molt restrictiva i es redueix a uns articles concrets, recollits sota el paraigua dels drets fonamentals (Títol XXI, capítol IV del Codi Penal)
- La popularitat actual del concepte de «delictes d'odi» és contraproductiu per a les víctimes de racisme: s'oblida que es tracta d'una eina específica que hauria d'estar enfocada a la protecció dels col·lectius que pateixen discriminació.
- Hi ha situacions greus de vulneracions de drets humans que no queden recollides al Codi Penal.

Les administracions no desenvolupen ni el marc normatiu per condemnar les accions racistes, ni el sistema de protecció que necessiten les persones que pateixen discriminacions racistes. Tampoc es realitzen accions de sensibilització i prevenció efectives. Per aquest motiu, el titular es repeteix any rere any.

L'anàlisi i l'experiència ens porta a determinar que el racisme no s'eradica perquè el poder no vol: el racisme perpetua un sistema de desigualtat que resulta indispensable per mantenir el *statu quo*.

25 ANYS, 25 CASOS

El 2017 el Servei d'Atenció i Denúncia per a víctimes de racisme (SAiD) va complir **25 anys de funcionament**. Des del 1992, el SAiD ha donat atenció a **més de 9.000 persones** i ha pogut observar des de primera línia l'evolució del racisme, les seves conseqüències i l'evolució a nivell social, judicial, policial i polític.

Per commemorar aquest aniversari, l'equip de redacció de l'informe anual es va submergir a l'arxiu i amb l'equip del SAiD van destacar 25 casos d'aquest període. L'objectiu és oferir una **radiografia de l'evolució del racisme** en aquest quart de segle.

“(IN)Visibles. L'estat del racisme a Catalunya. Informe 2017” recull aquests 25 casos desenvolupats amb una fitxa resum que inclou: l'any que van succeir els fets, el resum del fets, la situació del cas (obert o tancat i quin any), la classificació segons la tipologia, la via de resolució i una explicació de perquè considerem rellevant aquell cas.

A continuació us deixem l'índex gràfic dels casos, però si teniu interès en conèixe'ls en més detalls, demaneu-nos el **dossier de resum dels 25 casos** o els podeu consultar a l'informe.

Llistat dels casos recollits:

Any	Títol cas	Tipologia
1992	La negligència policial en un incendi al CIE de la Verneda causa greus ferits	Seguretat Pública
1996	Identificades i detingudes a les portes del Consulat malgrat tenir papers	Seguretat Pública
1996 i 2003	La lluita judicial contra la Llibreria Kalki i la Llibreria Europa	Discurs d'Odi
2000	Prenen foc a una persona sense llar.	Extrema Dreta
2002	Mor ofegat després que li deneguessin l'entrada a un local del Maremàgnum	Seguretat Privada
2002	Vuit famílies expulsades d'un càmping per ser d'ètnia gitana	Serveis Privats
2003	Si porten vel no podran venir.	Drets Socials
2003	Atravesat per una catana per uns skinheads	Extrema Dreta
2005 i 2014	«Abstenir-se estrangers!»	Drets Socials
2005	40 estafats durant el procés de normalització	Laboral
2008	Agressió racista a un vagó de ferrocarrils	Entre Particulars
2010	Condemnat un pare i el seu fill per insultar i agredir un veí	Entre Particulars
2010	Nou contracte de lloguer per empadronar-se.	Drets Socials
2010	Acció judicial contra un polític racista	Discurs d'Odi
2011	Agressió gratuïta d'agents de la GUB a quatre venedors ambulants	Seguretat Pública
2011	42 segons de violència policial i 6 anys de violència judicial	Seguretat Pública
2012	Doble discriminació en un centre esportiu de Figueres	Laboral
2012	Li retiren la custòdia de les filles per una falsa acusació d'ablació	Drets Socials
2013	Denúncia falsa i falsificació documental per tapar un robatori i una detenció il·legal	Seguretat Pública
2013	Apallissat per uns vigilants privats per resar	Seguretat Privada
2013	Dret a la sanitat pública denegat per tenir la condició d'ascendent	Drets Socials
2014	Detenció il·legal d'un jove amb el NIE caducat	Seguretat Pública
2014	Aplicació racista del dret d'admissió	Serveis Privats
2015	Assetjament veïnal masclista i racista	Entre Particulars
2017	Cop de navalla islamòfob en presència de menors d'edat	Entre Particulars

«LA PETJADA INVISIBLE»

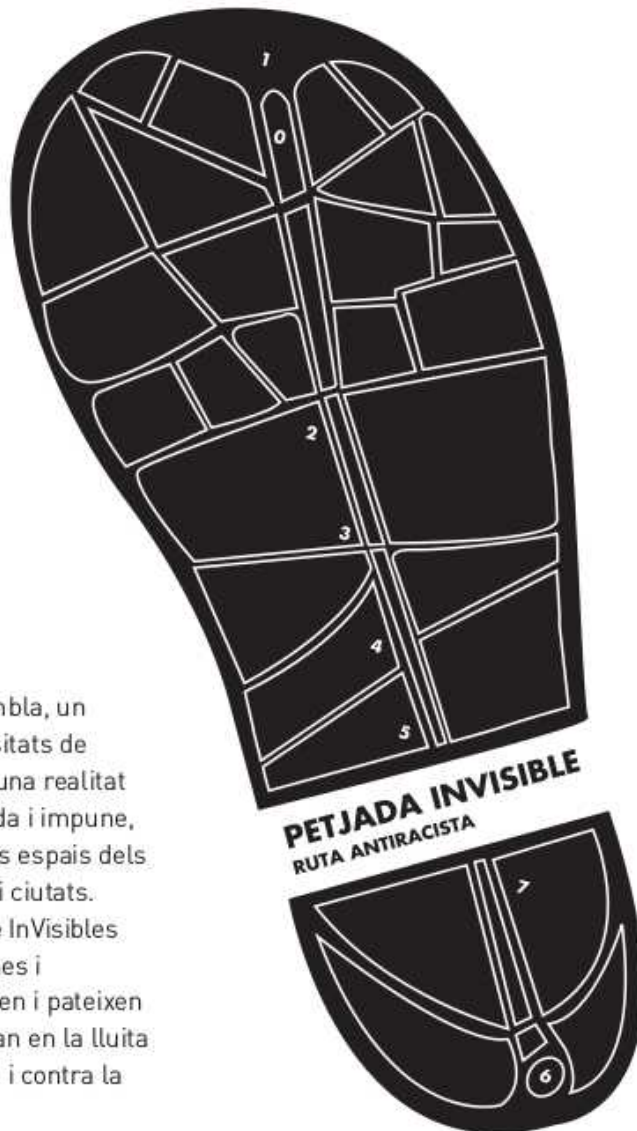
ACTE DE COMMEMORACIÓ DEL DIA INTERNACIONAL PER L'ERADICACIÓ DE LA DISCRIMINACIÓ RACISTA, 21 DE MARÇ

PETJADA INVISIBLE

Ruta per la Rambla amb perspectiva antiracista

21.03.2018
18.30 h

Acció en el Dia Internacional
per l'eradicació de la
discriminació racial

Passegem per la Rambla, un dels carrers més transitats de Catalunya, per palpar una realitat que queda invisibilitzada i impune, en aquest i molts altres espais dels nostres barris, pobles i ciutats. Les dades de l'informe InVisibles 2017 i la veu de persones i col·lectius que combaten i pateixen el racisme ens activaran en la lluita per la igualtat de drets i contra la discriminació racista.

0. PUNT DE TROBADA

- Cheikh Drame, activista de SOS Racisme
- *Font de Canaletes (La Rambla, 133)*

Les persones que han patit una situació de racisme es troben en situació d'indefensió. El 2017, un **57%** dels casos notificats al SAiD no van ser denunciats, per manca de mecanismes o pel desinterès de la víctima (causat per por o per desconfiança en el sistema).

1. PERSECUCIÓ POLICIAL DELS VENEDORS AMBULANTS

- Daouda Dieye i Lamine Bathily, portaveus del Sindicat Popular de Venedors Ambulants de BCN.
- *Intercambiador de metro i FGC (La Rambla - Plaça Catalunya)*

Un **32%** dels casos de discriminació per part de cossos policials tenen com a víctimes a venedors ambulants. En la majoria de casos, en comptes d'acusar els perpetradors, actuem com a defensa de la víctima per acusacions de l'altra part.

2. DISCURS D'ODI DINS I FORA LES XARXES SOCIALS

- Amina Akram*, voluntària de Camino de la Paz
- *Mercat de la Boqueria (La Rambla, 91)*

La reiteració i la rellevància que tenen aquestes situacions als mitjans de comunicació, a les xarxes socials, a les aules, en el discurs polític... han fet que el «discurs d'odi» s'incorpori com a categoria d'anàlisi a l'informe InVisibles. Recull un **10%** del total de casos nous.

3. IDENTIFICACIONS PER PERFIL ÈTNIC

- Mariana Olisa*, portaveu del Colectivo Afrofeminista i activista contra l'ús del perfil ètnic
- *La Rambla – Carrer Hospital (La Rambla, 73)*

Un **8%** dels casos de discriminació policial denunciats responen exclusivament a identificacions policials per perfil ètnic. Són una pràctica persistent i generalitzada de control identitari. Vulneren drets fonamentals, reforcen la falsa idea que la població espanyola és blanca i són una porta oberta a detencions arbitràries, multes, ordres d'expulsió, ingressos al CIE i deportacions.

4. VIOLÈNCIA POLICIAL, EL CAS KAMAL

- Josep Granados, advocat de SOS Racisme
- *Comissaria de la Guàrdia Urbana (La Rambla, 43)*

És la tipologia més nombrosa, però només en un **32%** dels casos podem acusar els policies i el sistema de poder i control que representen. Ho fem amb moltes dificultats: el més habitual és que els procediments s'arxivin o que s'absolgui als agents. Tanmateix, el cas del Kamal s'ha resolt amb la condemna del policia agressor.

5. APLICACIÓ RACISTA DEL DRET D'ADMISSIÓ

- Alex Drammeh, activista contra l'aplicació racista del dret d'admissió
- *Boulevard Culture Club (La Rambla, 27)*

La discriminació en serveis privats es dona en un **17%** dels casos comunicats a SOS Racisme. Més de la meitat són denegacions d'accés. Els testings als locals d'oci elaborats el 2011, el 2014 i el 2017 demostren que la nit barcelonina és racista.

6. BUROEXCLUSIÓ I LLEI D'ESTRANGERIA

- Espacio del Inmigrante
- *Monument a Colom (Plaça Portal de la Pau)*

Un **8%** dels casos notificats a SOS Racisme tenen a veure amb la discriminació en l'accés a drets socials (padró, salut, habitatge, educació), moltes vegades generada per un ampli conjunt de lleis excloents, com la Llei d'estrangeria. La buroexclusió és una teranyina que no només obstaculitza i dissuadeix, sinó que vulnera drets i margina.

7. EL SAiD, 25 ANYS DE DENÚNCIA

- Marilda Sueiras, advocada del SAiD
- *Paradeta al carrer (La Rambla, 10)*

El Servei d'Atenció i Denúncia va començar a funcionar el 1992. Des d'aleshores, es calcula que ha atès unes 9.000 persones. L'objectiu del servei és restituir els drets de les persones, però també fer visible el racisme i incidir en les lleis i la política pública.